

[Kulturministeren]

megen god debat i kulturelle kredse. Både den og hr. Peter Duelunds rapport i samme forbindelse betyder noget for opfølgningen af Brandbjergkonferencen. Siden er der jo sket det, at vi i Kulturministeriet har afsat midler til og også ansat en kulturattaché i Bruxelles.

Vi er i disse uger i gang med at etablere et litteraturinformationscenter, noget, der har været til debat i ganske lang tid. Det ser altså dagens lys i den kommende tid. Netop i næste uge, tror jeg, afholdes der møde mellem de implicerede parter, som vi har ønsket skal have deres synspunkter med i den endelige udformning. Derfor tror jeg, at den sag er kommet godt i gang.

Vi har siden nedsat det også i dag omtalte kontaktorgan mellem Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet og Kulturministeriet. Vi har oven i købet – det er så en oplysning til fru Ingerlise Koefoed – afsat midler til det pågældende kontaktorgan, sådan at de ideer, de måtte have, de projekter, de gerne ser fremmet, vil vi også være i stand til at sætte økonomiske midler bag, måske ikke til alle de gode ideer og tanker, men der er penge bag i det videre forløb.

Jeg må også minde om, at siden Brandbjergkonferencen er der på finansloven afsat 1 mio. kr. dels til stipendier til vore studerende på de kunstneriske uddannelser, dels til fremme af projekter i al almindelighed i kulturudvekslingen med udlandet.

Vi har i Kulturministeriet siden Brandbjergkonferencen som ønsket af en række deltagere udarbejdet en pjece om kulturstøtteordningerne i EF.

Det er derfor min opfattelse, at i den tid, der er gået siden Brandbjerg, er der sket ganske meget, og i den kommende tid vil vi fortsætte opfølgningen med møder med andre grupper inden for den kulturelle sektor, som gerne vil have lejlighed til at give deres synspunkter til kende i tilrettelæggelsen af den samlede kulturpolitik på dette område, som specielt har knyttet sig til Brandbjergkonferencen.

Jeg kunne måske sige i tilslutning til kontaktorganet, at vi jo også i forbindelse med den fremtidige anvendelse af Danmarks Hus i Paris forventer inden så længe at kunne træffe de nødvendige beslutninger med det sigte at sikre finansiering af en del af de projekter og aktiviteter, vi gerne vil fremme herfra.

Hr. Jimmy Stahr sagde også, at vi over for Østeuropa var alt for tilbageholdende og slet ikke var kommet i gang. Det er faktisk ikke tilfældet. Jeg synes, at de synspunkter, som hr. Jimmy Stahr gav til kende, om at fremme udvekslingen på en række felter inden for det kulturelle liv med den bredde, vi opfatter det i Danmark, er rigtige. Det er også regeringens opfattelse, og derfor har vi allerede støttet de første initiativer, som kan sikre en dansk udveksling med østeuropæiske lande.

Jeg lægger i denne sammenhæng stor vægt på – jeg tror, det var fru Ingerlise Koefoed, der var inde på det spørgsmål – at vi ikke her møder op som bedreviddende, som formyndere, men at vi er til rådighed i den udstrækning, hvor folk i de østeuropæiske lande gerne vil gøre brug af vore erfaringer, vor viden og det, vi kan bidrage med i forbindelse med den demokratiske udvikling, den demokratiske proces, de nu skal have sat i gang.

Vi har altså taget de første initiativer på folkeoplysningsområdet. Det får mig til at sige ved denne lejlighed – det bliver også et svar til adskillige, som har været inde på spørgsmålet – at det netop var Det Danske Kulturinstitut, der havde det første væsentlige initiativ på folkeoplysningsområdet ved en konference og en udstilling i Ungarn, hvor danske folkeoplysere i øvrigt mødtes med tilsvarende engagerede og interesserede i dette land. Og jeg ved, at Det Danske Kulturinstitut som andre har planer om at udvikle disse muligheder i overensstemmelse med ønsker, som måtte komme fra disse lande, og disse ønsker er på vej. Hr. Helge Sander var i øvrigt inde på det samme spørgsmål.

Det gælder også, når hr. Jimmy Stahr mener, at f.eks. højskolen skulle have noget at byde på i denne sammenhæng. Jamen hr. Jimmy Stahr, det sker allerede. Allerede før den sensationelle udvikling, vil jeg kalde det, som pludselig løb stærkt i de østeuropæiske lande, havde den danske højskolebevægelse etableret kontakter for at genoplive højskoler, som igennem 40–50 år ikke har kunnet fungere. Det gælder i Polen, og det gælder i Ungarn – for nu at tage to eksempler, jeg har præsent.

Så den danske højskolebevægelse er fuldt opmærksom på de muligheder, og der er som sagt også et ønske hos de pågældende lande. Dermed kommer det til at passe pænt sammen. Dansk Folkeoplysnings Samråd, der jo dækker